

RÅDETS DIREKTIV 95/53/EF

af 25. oktober 1995

om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Foderstoffer har fået meget stor betydning for Fællesskabets landbrug;

fastlæggelse på fællesskabsplan af principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet medvirker til at forebygge risici for dyrs og menneskers sundhed og miljøet, sikre, at handelstransaktionerne er i overensstemmelse med reglerne for redelig forretnings-skik, og beskytte forbrugernes interesser;

det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om tilrettelæggelsen af offentlig kontrol på foderstofområdet på grund af de anvendte produkters store forskellighed, den meget omfattende mængde varer, der handles med, sektorens integrerede struktur og navnlig nødvendigheden af at garantere såvel foderstoffernes sundhed som levnedsmidlernes kvalitet;

for at nå det tilstræbte mål bør de regler, der opstilles i dette direktiv, omfatte alle de produkter og stoffer, der anvendes i foder i Fællesskabet; der bør derfor på samme tid iværksættes kontrol med indførte produkter og med produkter, der overgår til fri omsætning i Fællesskabet;

definitionen af kompetent myndighed er ikke til hinder for, at medlemsstaterne uddelegerer hele eller en del af denne myndigheds beføjelse til at foretage offentlig kontrol på foderstofområdet, forudsat at kontrollen forbliver under deres myndighed;

kontrollen skal være regelmæssig, hvis den skal være effektiv; kontrol må ikke underkastes begrænsninger med hensyn til genstanden, handelstrinnet eller tidspunktet,

hvor den udføres, og den skal ske i de former, der er mest velegnede til at sikre, at den er effektiv;

for at sikre, at kontrolprocedurerne ikke omgås, må det fastsættes, at medlemsstaterne ikke kan undlade at underkaste et produkt passende kontrol, fordi det er bestemt til udførsel til et land uden for Fællesskabet;

produkter fra tredjelande skal underkastes dokumentkontrol og stikprøvevis identitetskontrol, så snart de indføres på Fællesskabets område;

medlemsstaterne skal have mulighed for at udpege indgangssteder med henblik på at sikre, at kontrollen af de indførte varer afvikles effektivt, uden at bestemmelserne i andre relevante fællesskabsretsakter på det dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige område, navnlig direktiv 90/675/EØF ⁽⁴⁾ og 92/118/EØF ⁽⁵⁾, tilsidesættes;

der bør fastsættes principper for tilrettelæggelsen og opfølgningen af den fysiske kontrol, som de kompetente myndigheder skal foretage;

der bør for handel inden for Fællesskabet lægges vægt på den kontrol, som skal foretages på oprindelsesstedet; i tilfælde af formodning om uregelmæssigheder kan kontrol dog undtagelsesvis foretages under transporten af produkterne eller på bestemmelsesstedet;

denne løsning forudsætter større tillid til kontrol foretaget af afsendelsesmedlemsstaten; det er vigtigt, at afsendelsesmedlemsstaten påser, at kontrollen udføres på velegnet måde;

det bør fastlægges, hvad der skal ske, efter at en kontrol har vist, at sendingen ikke er forskriftsmæssig;

af effektivitetshensyn skal afsendelsesmedlemsstaten forvisse sig om, at produkterne er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne; Kommissionen bør i tilfælde af overtrædelser kunne handle i samarbejde med de pågældende medlemsstater ved blandt andet at begive sig til stedet og ved at vedtage foranstaltninger afpasset situationen;

⁽¹⁾ EFT nr. C 313 af 19. 11. 1993, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 97.

⁽³⁾ EFT nr. C 127 af 7. 5. 1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1601/92 (EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 94/723/EF (EFT nr. L 288 af 9. 11. 1994, s. 48).

i overensstemmelse med Rådets direktiv 70/373/EØF⁽¹⁾ bør der på fællesskabsplan fastsættes prøveudtagnings- og analysemetoder, i det omfang det er nødvendigt for den offentlige kontrol af foderstoffer;

selv om det ikke er rimeligt at indrømme de kontrollerede virksomheder ret til at modsætte sig kontrol, bør deres legitime rettigheder og navnlig deres ret til fremstillingshemmelighed og klagemuligheder beskyttes;

de myndigheder, som har tilsynet med kontrol, kan være forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; der bør derfor offentliggøres en liste over de myndigheder, der i hver medlemsstat er kompetente på dette område, med angivelse af de områder, hvor de har beføjelser, og over de laboratorier, der er godkendt til at udføre analyser i forbindelse med kontrollen;

selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage deres egne kontrolprogrammer, er det i forbindelse med det indre marked nødvendigt også at have samordnede programmer på fællesskabsplan;

det bør overdrages til Kommissionen at træffe gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet.

2. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af mere specifikke fællesskabsbestemmelser, herunder navnlig Fællesskabets todbestemmelser og Fællesskabets veterinærbestemmelser.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »offentlig kontrol på foderstofområdet«, i det følgende benævnt »kontrol«, de kompetente myndigheders

kontrol af overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne i

- Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽²⁾, og
- Rådets direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 om fastsættelse af størsteindhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer⁽³⁾, og
- Rådets direktiv 77/101/EØF af 23. november 1976 om handel med ublandede foderstoffer⁽⁴⁾, og
- Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger⁽⁵⁾, og
- Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer⁽⁶⁾, og
- Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål⁽⁷⁾, og
- alle andre bestemmelser om foderstoffer, hvori det fastsættes, at der skal foretages officiel kontrol i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv

- b) »dokumentkontrol«: kontrol af de dokumenter, der ledsager produktet, eller af andre oplysninger, der er givet om produktet
 - c) »identitetskontrol«: visuel kontrol af, at der er overensstemmelse mellem dokumenter, mærkning og produkter
 - d) »fysisk kontrol«: kontrol af selve produktet, eventuelt med prøveudtagning og laboratorieundersøgelse
 - e) »produkt«: foderstof eller ethvert produkt, der anvendes til foder
 - f) »kompetent myndighed«: den myndighed i en medlemsstat, der har beføjelse til at foretage offentlig kontrol på foderstofområdet
 - g) »virksomhed«: et foretagende, som producerer eller fremstiller et produkt, eller som ligger inde med det i et mellemliggende led, inden det afsættes, eller som afsætter dette produkt
- (¹) EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/77/EF (EFT nr. L 350 af 31. 12. 1994, s. 113).
- (²) EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974, s. 31. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/16/EF (EFT nr. L 104 af 23. 4. 1994, s. 32).
- (³) EFT nr. L 32 af 3. 2. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/654/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48).
- (⁴) EFT nr. L 86 af 6. 4. 1979, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/74/EØF (EFT nr. L 237 af 22. 9. 1993, s. 23).
- (⁵) EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/74/EØF (EFT nr. L 237 af 22. 9. 1993, s. 23).
- (⁷) EFT nr. L 237 af 22. 9. 1993, s. 23.

(¹) EFT nr. L 170 af 3. 8. 1970, s. 2. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

h) »afsætning« : besiddelse af produkter med henblik på salg eller andre former for gratis eller ikke-gratis overdragelse til tredjemand, samt selve salget og de andre former for overdragelse.

2. Definitionerne i fællesskabsbestemmelserne på foderstofområdet er gældende, hvor det er relevant.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kontrollen foretages i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne undlader ikke at underkaste et produkt passende kontrol, fordi det er bestemt til udførsel.

Artikel 4

1. Kontrollen foretages :

- a) regelmæssigt
- b) ved mistanke om, at bestemmelserne ikke overholdes
- c) i et omfang, der står i forhold til det forfulgte mål, navnlig under hensyn til risiko og erfaringer.

2. Kontrollen omfatter alle produktions- og fremstillingstrin, mellemliggende trin forud for afsætning og selve afsætningen, herunder indførsel og anvendelse af produkterne.

Den kompetente myndighed udvælger det eller de mest velegnede trin for den påtænkte undersøgelse.

3. Kontrollen foretages normalt uden forudgående varsel.

4. Kontrollen omfatter også anvendelser, der er forbudt i foder.

KAPITEL II

INDFØRSLER FRA TREDJELANDE

Artikel 5

Uanset artikel 4, stk. 1, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for, at de kompetente myndigheder ved indførsel af produkter på Fællesskabets toldområde foretager dokumentkontrol af hvert parti og stikprøvevis identitetskontrol med henblik på at forvisse sig om produkternes :

- art
- oprindelse
- bestemmelsessted

for at afgøre, hvilken toldprocedure der skal anvendes på produkterne.

Artikel 6

Med henblik på kontrollen i artikel 5 kan medlemsstaterne udpege bestemte indgangssteder på deres område for de forskellige produkttyper.

De kan i samme øjemed forlange at blive underrettet på forhånd om datoen for produkternes ankomst til et bestemt indgangssted.

Artikel 7

Medlemsstaterne forvisser sig ved en fysisk stikprøvekontrol om, at produkterne er i overensstemmelse med forskrifterne, inden de overgår til fri omsætning.

Artikel 8

1. Hvis kontrollen viser, at produkterne ikke er i overensstemmelse med forskrifterne, forbyder medlemsstaten deres indførsel eller overgang til fri omsætning og påbyder returnering fra Fællesskabets område ; de underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, at produkterne er blevet afvist med angivelse af de konstaterede overtrædelser.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten på betingelser fastsat af den kompetente myndighed give tilladelse til, at der foretages en af følgende handlinger :

- lovliggørelse af produkterne inden for en nærmere fastsat frist
- eventuel dekontaminering
- anden passende behandling
- anvendelse til andre formål
- destruktion af produkterne.

Medlemsstaterne påser, at de i første afsnit nævnte handlinger ikke får negative følger for menneskers og dyrs sundhed eller for miljøet.

3. Omkostningerne i forbindelse med foranstaltninger efter stk. 1 og 2 påhviler tilladelsens indehaver eller hans repræsentant.

Artikel 9

1. Hvis produkterne ikke overgår til fri omsætning på den medlemsstats område, som foretager den i artikel 5 omhandlede kontrol og efter omstændighederne fysisk kontrol, udleverer denne medlemsstat et dokument til rette vedkommende, hvori angives arten af den foretagne kontrol og resultaterne heraf. Handelsdokumenterne skal indeholde en henvisning til dette dokument.

Denne bestemmelse berører dog ikke bestemmelsesmedlemsstatens mulighed for at kontrollere produkterne ved stikprøvekontrol.

2. Inden den 30. april 1998, vedtages der efter proceduren i artikel 23 et standarddokument og eventuelt gennemførelsesbestemmelser til stk. 1.

KAPITEL III

HANDEL INDEN FOR FÆLLESSKABET

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at produkter, der skal forsendes til en anden medlemsstat, kontrolleres med samme omhu som produkter bestemt til omsætning på deres eget område.

Afsnit 1

Kontrol på oprindelsesstedet

Artikel 11

1. Medlemsstaterne påser, at den kompetente myndighed foretager kontrol af virksomhederne for at forvisse sig om, at de opfylder kravene i fællesskabsbestemmelserne, og at produkter bestemt til omsætning opfylder fællesskabskravene.

2. Hvis der foreligger mistanke om, at kravene ikke er opfyldt, foretager den kompetente myndighed den fornødne kontrol og træffer passende foranstaltninger i tilfælde af, at mistanken bekræftes.

Afsnit 2

Kontrol på bestemmelsesstedet

Artikel 12

1. Bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndighed kan på bestemmelsesstedet ved stikprøvekontrol uden forskelsbehandling kontrollere, om produkterne er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a).

2. Dog kan der, hvis transitmedlemsstatens eller bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndighed har oplysninger, som giver formodning om overtrædelse, også

foretages kontrol under produkternes befordring på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 13

1. Hvis en medlemsstat ved kontrol på bestemmelsesstedet eller under transporten konstaterer, at produkterne ikke er i overensstemmelse med de bestemmelser, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), træffer den passende foranstaltninger og opfordrer afsenderen, modtageren eller enhver anden beføjet til på betingelser fastsat af den kompetente myndighed at foretage en af følgende handlinger:

- lovliggørelse af produkterne inden for en nærmere fastsat frist
- eventuel dekontaminering
- anden passende behandling
- anvendelse til andre formål
- returnering til oprindelseslandet efter underretning af den kompetente myndighed i det land, hvor oprindelsesvirksomheden er beliggende
- destruktion af produkterne.

2. Omkostningerne i forbindelse med foranstaltninger efter stk. 1 påhviler afsenderen eller enhver anden beføjet, herunder i givet fald modtageren.

Afsnit 3

Samarbejde i tilfælde af konstatering af overtrædelser

Artikel 14

Hvis produkterne destrueres, anvendes til andre formål, sendes tilbage til oprindelseslandet eller dekontamineres som omhandlet i artikel 13, stk. 1, sætter bestemmelsesmedlemsstaten sig straks i forbindelse med afsendelsesmedlemsstaten. I de øvrige tilfælde kan bestemmelsesmedlemsstaten tage kontakt med afsendelsesmedlemsstaten. Sidstnævnte træffer de nødvendige foranstaltninger og meddeler bestemmelsesmedlemsstaten, hvilken kontrol der er udført, resultatet af denne, hvilke afgørelser der er truffet, og begrundelsen for disse afgørelser.

Hvis bestemmelsesmedlemsstaten nærer frygt for, at foranstaltningerne ikke er tilstrækkelige, søger den sammen med vedkommende medlemsstat at rette op på situationen, idet der eventuelt aflægges fælles besøg på stedet.

Hvis der ved kontrol efter artikel 12 konstateres gentagne forsømmelser, underretter bestemmelsesmedlemsstaten Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 15

1. Kommissionen kan på anmodning af bestemmelsesmedlemsstaten eller på eget initiativ under hensyn til arten af de konstaterende overtrædelser:

- sende repræsentanter til stedet i samarbejde med vedkommende medlemsstat
- opfordre afsendelsesmedlemsstaten til at skærpe kontrollen med den pågældende virksomheds produktion.

2. Kommissionen oplyser vedkommende medlemsstater om sine konklusioner.

Indtil Kommissionens konklusioner foreligger, skal afsendelsesmedlemsstaten på anmodning af bestemmelsesmedlemsstaten skærpe kontrollen med produkter, der kommer fra den pågældende virksomhed.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan for sit vedkommende skærpe kontrollen med produkter fra samme virksomhed.

3. Kommissionen kan tage situationen op til behandling i den i artikel 23 omhandlede komité. Den kan træffe de fornødne afgørelser efter proceduren i samme artikel, herunder afgørelser vedrørende produkternes afsætning inden for Fællesskabet.

Afsnit 4

Kontrol i landbrugsproduktionsleddene*Artikel 16*

Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed har adgang til de steder beregnet til landbrugsproduktion, hvor produkterne fremstilles eller anvendes, for at foretage den foreskrevne kontrol.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 17*

1. Medlemsstaterne påser, at kontrollen foretages således, at forsinkelser i produkternes befordring begrænses, og at kontrollen ikke medfører urimelige hindringer for markedsføringen af produkterne.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at kontrolmedarbejderne er pålagt tavshedspligt.

Artikel 18

1. Når der udtages prøver af produktet med henblik på analyse træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- at de kontrollerede virksomheder kan få foretaget en kontraprøve
- at de officielt forseglede referenceprøver bevares.

2. Medlemsstaterne udarbejder en liste over laboratorier, der må udføre analyserne; de drager omsorg for, at disse laboratorier udpeges på grundlag af deres kvalifikationer.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at prøveudtagning og analyser foretages i henhold til fællesskabsbestemmelserne.

Hvis der ikke findes fællesskabsudtagningsmåder og -analysemetoder, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre sig, at kontrollen:

- finder sted efter normer, der er godkendt af internationale organer
- hvis sådanne normer ikke findes, finder sted efter videnskabeligt anerkendte nationale regler, der er i overensstemmelse med traktatens generelle principper.

4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, som måtte være nødvendige, vedtages efter proceduren i artikel 23.

Artikel 19

Hver medlemsstat træffer passende foranstaltninger for at sikre, at alle bestemmelser i dette direktiv anvendes fuldt ud. Der skal fastsættes sanktioner i tilfælde af overtrædelse af de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på direktivets anvendelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og virke forebyggende.

Artikel 20

Dette direktiv berører ikke klagemulighederne i henhold til gældende ret i medlemsstaterne over for de kompetente myndigheders afgørelser.

De afgørelser, den kompetente myndighed træffer, skal med angivelse af begrundelsen meddeles den erhvervsdrivende, som afgørelserne vedrører, eller hans befuldmægtigede.

Hvis den erhvervsdrivende eller hans befuldmægtigede anmoder derom, skal de begrundede afgørelser meddeles ham skriftligt med angivelse af klagemuligheder i henhold til gældende ret i den kontrollerende medlemsstat og af form og frister for klagen.

Artikel 21

Et år efter dette direktivs ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om:

- den eller de kompetente myndigheder og deres geografiske område og arbejdsfelt
- det eller de laboratorier, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2
- den eventuelle liste over indgangssteder, jf. artikel 6.

Disse oplysninger samt senere ændringer offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne udarbejder senest den 1. oktober 1998 programmer, der indeholder de nationale foranstaltninger, der skal iværksættes for at nå det mål, som tilstræbes med dette direktiv.

Der skal i programmerne tages hensyn til medlemsstaternes særlige situation, og især skal arten og hyppigheden af kontrollen, som skal foretages regelmæssigt, angives.

2. Medlemsstaterne sender hvert år inden den 1. april, første gang inden den 1. april 2000, Kommissionen, de fornødne oplysninger om, hvorledes de programmer, der er omhandlet i stk. 1, er gennemført i det forløbne år, idet de præciserer:

- de kriterier, der er fulgt ved programmernes udarbejdelse
- antallet og arten af gennemførte kontrolforanstaltninger
- resultaterne af disse kontrolforanstaltninger, specielt antallet og arten af konstaterede overtrædelser
- de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser.

3. Kommissionen forelægger hvert år inden den 1. oktober, første gang inden den 1. oktober 2000, en samlet og sammenfattende rapport om resultaterne af den kontrol, der er foretaget på fællesskabsplan, ledsaget af et forslag til henstilling om et samordnet kontrolprogram for det følgende år, som skal vedtages efter proceduren i artikel 23. Henstillingen kan senere tilpasses, hvis det bliver nødvendigt under gennemførelsen af det samordnede program.

I det samordnede program angives især de kriterier, der fortrinsvis bør anvendes ved dets gennemførelse.

De i stk. 2 nævnte oplysninger skal indeholde et særskilt kapitel om gennemførelsen af det samordnede program.

Artikel 23

1. Kommissionen bistås af Den Stående Foderstofkomité, i det følgende benævnt »komitéen«, der blev nedsat ved afgørelse 70/372/EØF⁽¹⁾.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig

med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 30. april 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 1995.

På Rådets vegne

L. ATIENZA

Formand

(¹) EFT nr. L 170 af 3. 8. 1970, s. 1.